

erhvervsmæssigt dyrket jord ved overgang til bymæssig anvendelse. Afgiften skulle kun ramme sådanne ejendomme indtil de var endeligt bebyggede, og fortjeneste skulle ikke beskattes, før sælgeren skattefrit havde fået dækning for genanskaffelsesprisen. Mindretallet anførte, at socialdemokratiets medlemmer af udvalget havde givet principiel tilslutning til udkastets principper, og man havde derefter ventet på at få tilstillet et af ministeren udarbejdet forslag efter disse principper, som tog hensyn til de indvendinger af teknisk art, som var rejst over for det navnlig om vurderingsvanskeligheder. Først i slutningen af maj måned modtog man imidlertid ministerens forslag, hvorefter en- og tofamiliehuse med under 1.400 m² areal fritoges, og dette forslag var uacceptabelt for de to partier. Mindretallet stillede derfor i betænkningen en række ændringsforslag, der ikke som mindretallets oprindelige udkast byggede på særlige vurderingsformer.

Herefter skulle der ikke svares afgift af en- og tofamiliehuse med indtil 2.500 m² grundareal. Af et overskydende areal skulle svares afgift, som om det var særligt udstykket, for så vidt denne mulighed forelå. En beregnet salgspris for det overskydende areal skulle findes ved at fordele den samlede salgssum for hele ejendommen på bygninger og grund i samme forhold, som ved sidste vurdering eksisterede mellem forskelsværdi og grundværdi, og tillægge det overskydende areal den således fundne gennemsnitsværdi pr. kvadratmeter.

For beboelseshuse skulle ikke svares afgift af fortjeneste på bygninger og anlæg og et grundareal af den størrelse, som bygninger og anlæg betinger som følge af byggelovgivningen (byggevedtægt, sundhedsvedtægt). Hørte der til ejendommen et areal ud over det således definerede, behandlede det som overskydende areal. Ved erhvervs-ejendom, der ikke anvendtes til erhvervsmæssigt jordbrug (gartnerbrug) svarede ikke afgift af fortjeneste ved salg af bygninger og anlæg og af et areal, der var 200 pct. større end det, der efter byggelovgivning (bygge- og sundhedsvedtægt) svarede til bygninger og anlæg. Der skulle ikke svares afgift af forsikringssummen eller ved ekspropriation eller ved frivilligt salg til det offentlige, når der forelå ekspropriationsret. Minimumsbeløbet for forbedringer foresloges nedsat til 500 kr. årlig. Derimod bibeholdtes det i loven (for afståelser fra den 1. januar 1966) fastsatte minimumsfradrag på 10.000 kr. i stedet for det af ministeren nu foreslåede på 40.000 kr., idet denne forhøjelse ikke var nødvendig efter mindretallets forslag, som sikrede sælgeren genanskaffelsesprisen. I betænkningen henstillede mindretallet sluttelig, at ministeren til efteråret 1965 fremsatte lovforslag om, at provenuet af merindkomstskat ved ejendomshandler tilfaldt kommunerne til finansiering af byggemodning o. lign.

Et andet mindretal, *Holger Eriksen*, erklærede ikke at kunne medvirke til vedtagelse af lovforslaget eller ændringsforslagene.